

תצהיר

אני סאאד שחאדה, (ת.ז: _____), לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, וכי אם לא אעשה כן, אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני סאאד שחאדה, עובד כחובש בארגון "איחוד הצלה", ומתגורר בנצרת.
2. הגעתי לתחנת המשטרה "מסקובייה" בנצרת ביום ראשון, 9.5.2021, בשעות הערב, וזאת לאחר קריאה שהגיעה אליי מאת ארגון איחוד הצלה שאני מתנדב בו כבר כ-5 חודשים, ודרשה לפקוד את המקום. הגעתי לתחנה בסביבות השעה 6:00 בערב, ויצאתי מהתחנה כשעה לאחר חצות.
3. במהלך שהותי בתחנה טיפלתי ב-6 פצועים, 4 מהפצועים סבלו מפציעות קלות יחסית של חתכים ונפיחות אשר מתרחשות בעקבות קבלת מכות. לגבי אלו, טיפלתי בפציעותיהם במקום מבלי שהיה צורך בפינויים לבית החולים.
4. שני הפצועים האחרים סבלו מקוצר נשימה, שברים בפנים, ופגיעות חזקות בראש, דבר אשר חייב פינוי דחוף לבית החולים.
5. הפצוע הראשון אשר פגשתי וקבעתי שלגביו קיים צורך דחוף ומיידי לפנותו לבית החולים הוא "שאדי בנא" (להלן: "שאדי"), אשר פגשתי לראשונה בתחנת המשטרה. הוא סבל מקוצר נשימה ומפציעה חזקה בראש. שמתי לב למצבו בסביבות השעה 10:00 בלילה, ודרשתי את פינויו המיידי לבית החולים. השוטר שנכח במקום סירב לבקשתי בתוקף, והשהה את הפינוי עד למועד מאוחר יותר.
6. משהבחנתי בשאדי, ראיתי קצת דם שיורד מאחורי אוזניו, והבחנתי שהוא לא מסוגל להרים את ראשו, סובל מנמנום ומעייפות יתר, ונראה כמי שעלול לאבד את הכרתו. פניתי אליו והפניתי אליו שאלות במטרה לוודא שהוא בהכרה. שאלתי אותו האם הוא ער, הוא ענה לי בחיוב, דרשתי לדעת את שמו ואמר לי, הפניתי אליו שאלות נוספות במטרה להשאירו ער והוא התקשה לנשום ודרשתי להביא את החמצן ומכונת הנשימה מיידיית וכן דרשתי את פינויו המיידי לבית החולים.
7. השוטר אשר נכח במקום סירב לבקשתי ואמר כי כעת אין כל פינוי מתחנת המשטרה לבית החולים. הוא הוסיף כי שאדי צריך לעבור תחילה חקירה אצל החוקר וכי גם אני חייב להיות נוכח איתו בחדר החקירות.

8. משנכנסנו יחדיו לחדר החקירות, עמדתי המקצועית הייתה כי המצב הרפואי של שאדי אינו מאפשר קיומה של החקירה הן בשל הפגיעה בראשו, והן בגלל החשש שלי כי הוא עלול בכל רגע לאבד את הכרתו. הפניתי את תשומת הלב של החוקר לעובדה זו.
9. בחדר החקירות, החוקר סירב לבקשה של שאדי להיוועץ בעורך דין לפני תחילת החקירה. בפועל, החוקר לא חקר את שאדי אלא הציג בפניו מסמך, והסביר לו כי אם הוא רוצה להתפנות לבית החולים לקבלת טיפול רפואי הוא חייב לחתום על המסמך שלפניו אשר מורה לו לשהות במעצר בית למשך 5 ימים. שאדי לא הבין את הכתוב ואת ההסבר של החוקר ונאלצתי להסביר לו בערבית את דברי החוקר.
10. על אף מצבו הרפואי, ועל אף שלא קיבל כל ייעוץ מעורך דין, ולמרות שהוא בכלל לא נחקר, החוקר החליט להטיל עליו מעצר בית בן 5 ימים. בפועל, שאדי הוכרח לחתום על תנאי הערובה בכדי להתפנות לבית החולים.
11. ראיתי שמצבו של שאדי רק הולך ומתדרדר וכי הצורך בפינויו הוא מיידי וכי יש חשש כבד שיאבד את הכרתו. התחננתי בפני החוקר לאפשר לו להתפנות לבית החולים בטרם החתימה אך הוא סירב. לאחר כ-10 דקות בחדר החקירות שאדי לבסוף חתם על המסמך, בעל כורחו ובוודאי שלא מתוך רצון חופשי.
12. לאחר החתימה על הערובה, ליוויתי את שאדי לאמבולנס. אך גם אז המשטרה מנעה את פינויו לבית החולים. השוטרים סגרו את השערים של התחנה ולא הסכימו שנפנה אותו לבדו, והתנו את הפינוי בכך שעצורים נוספים יפוננו גם הם. שיהוי זה נמשך כחצי שעה, בה צפיתי במצבו של שאדי מחמיר, כשהוא מאבד לאט את הכרתו.
13. לעיכוב זה לא היתה כל סיבה כי בנוסף לשאדי היה באמבולנס עצור נוסף. עוד קודם, בדקתי פצוע אחר אשר החלטתי לפנותו גם הוא לבית החולים כשהוא מדמם רבות מהאף ומהפנים. מיד משהבחנתי במצבו הבנתי שמדובר במישהו שסובל משבר מסובך באף וכי יש לפנותו מידית להמשך טיפול בבית החולים. לדרישתי זו נענו השוטרים, והעלו אותו על האמבולנס, אולי בגלל כמות הדם אשר ירדה מאותו פצוע. על אף זאת, ולמרות ששני הפצועים שהו באותה עת בתוך האמבולנס, השוטרים עיכבו את יציאתם לבית החולים בכחצי שעה נוספת, ללא כל סיבה. לאחר מכן, יצאתי יחד עם האמבולנס והפצועים לבית החולים.
14. מאז שאבחנתי לראשונה את מצבו של שאדי ודרשתי את פינויו לבית החולים, ועד שפינוי זה התרחש בפועל, עבר זמן רב אשר היה עלול לסכן את חייו של הפצוע.
15. עם עזיבתי את התחנה קיוויתי שאף אחד מהעצורים הפצועים לא יצטרך לשהות את הלילה בתא המעצר. ראיתי ושמעתי השפלות קשות, קללות, ופגיעה בגופם של הפצועים אשר הותירה אותי המום גם מהיחס המזלזל בעבודתם של צוות הרפואה בלילה זה.

16. מאז, ובגלל המראות הקשים שראיתי באותו יום, ועל אף קריאות שהגיעו בימים העוקבים, ביקשתי מהממונים עלי שלא להגיע לטפל בפצועים שוב בתחנת המשטרה, וזאת כאות מחאה על היחס הפוגעני כלפי הצוות הרפואי והעיכובים מהם סבלנו.

המצהיר

אני הח"מ, נארימאן שחאדה-זועבי עו"ד, מאשרת בזה כי היום, 2.6.2021, הופיע בפני מר סאאד שחאדה, ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את תצהירו הנ"ל וחתם עליו בפני.

נארימאן שחאדה-זועבי, עו"ד